

Dagthema: Vijf Broden en twee Vissen

Overweging 29 december – Jan Meijer

“... Laten we ONS NIEUWS maken waarin we elkaar vertellen en elkaar blijven vertellen over die éne druppel op de gloeiende plaat en nog een druppel en nog een druppel, enzovoort. ...”

Eerste lezing uit Psalmen

Tweede lezing een lied van Stef Bos

VIERING VAN SCHRIFT EN TAFEL

Wat mooi dat jullie er zijn om met elkaar deze speciale viering te beleven. Het is twee jaar geleden begonnen op 31 december 2017 als een oud en nieuw viering samen met de Blijve Buren. Het is vandaag 29 december en die datum verbindt kerst met oud en nieuw. Laten we het kerstgevoel met elkaar verlengen en toelevens naar oud en nieuw. Alle twee zijn feesten van de ontmoeting met mensen en feesten van het nieuwe begin. De geboorte van Jezus en de geboorte van een nieuwjaar. Opnieuw beginnen met elkaar.

Met elkaar aan tafel betekent tijd voor elkaar hebben en daarmee tijd voor een gesprek. Iedereen is daarbij welkom; wie je ook bent, waar je wel of niet in geloofd en wat de reden van je komst is. Het is fijn dat je er bent en we willen graag van elkaar weten en aan elkaar laten weten wie we zijn. En wat ons bezighoudt. Maar we beginnen met het zingen van een welkomstlied zodat we ook elkaar laten weten welkom te zijn en ons welkom te voelen. We zingen het een aantal keren achter elkaar. Mocht het niet meteen lukken bij de eerste keer, probeer het dan bij de tweede keer, of bij de derde keer. En als je alleen geluisterd en meegelezen hebt dan weet je ook zeker dat je welkom bent.

Lied

Bas v.d. Bent / Traditioneel Basisgroep Alkmaar

Ik wens jou vrede, gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier.
Gegroet ben jij, gegroet ben jij,
ik wens jou vrede gegroet ben jij.
Gegroet ben jij, gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier!

Inleiding

En wie je ook bent wees welkom hier.

Bij een viering die anders dan anders is.

Een maaltijd combineren met een viering is het ontmoeten van de ander in verbinding met bezinning. Het lijkt een onmogelijke combinatie. Het begin alleen al. De verbinding met elkaar met het avondmaal voor de maaltijd begint.

Na de openingsbede en de uitnodiging beginnen we met het avondmaal in de morgen. Geen brood en gewone wijn, maar brood en alcoholvrije wijn.. Een gebaar naar onze Islamitische vrienden.

We zetten daarna de maaltijd voort en tussendoor wil ik jullie aandacht vragen om zo de viering te kunnen verweven met ons samenzijn aan tafel. In het boekje staat de volgorde. We lezen teksten, zingen en luisteren.

Voor de timing richt ik mij op wat zich ontwikkelt met elkaar aan tafel.

Voel je vrij om te blijven zitten of van plaats te veranderen. Het is een viering van de ontmoeting met elkaar. Uiterlijk half één zullen we met elkaar opruimen.

Het succes van samen te werken zoals ik straks Henri Ford zal citeren..

En samen te bouwen aan samen sterk zoals Stef Bos straks in een tekstlezing zingt en samen te bouwen aan onze stad van liefde zoals in psalm 147 wordt gelezen. Mooie teksten en zeer de moeite waard om even te zwijgen en stil te luisteren.

Maar nu eerst samen de viering van de ontmoeting aan tafel. Geloof in samen zijn en samen geloven in de aandacht en liefde voor elkaar.

Ik wens ons een mooi samenzijn, mooie ontmoetingen en mooie gesprekken met elkaar en een maaltijd om te vieren.

Dan wil ik deze mooie bede uitspreken ter bevestiging van onze manier van samenzijn vandaag en de rol die een maaltijd kan spelen bij het zijn van een gemeenschap op deze zondag en de ontmoeting met elkaar.

Openingsbede

Grote Geest.

Zend ons

als de handen van de hemel

die zich vouwen rond de aarde.

Om harten te verwarmen,

waar de kilte toeslaat.

Om handen te vullen

van wie beroofd zijn.

Om tranen af te wissen

die blijven stromen.

Zelfs om te spreken

waar iedereen zwijgt en niet ziet.

Laten wij ons geroepen weten

om van elkaar gediend te zijn.

Wat een hand vol brood al niet kan doen...

Amen

Nodiging en begin gezamenlijke maaltijd

Wat een handvol brood al niet kan doen om mensen bij elkaar te brengen. Van welk geloof of achtergrond dan ook. In deze gemeenschap proberen we te leven zoals als Jezus. Je openstellen voor iedereen van welk geloof of levensovertuiging dan ook. En daarmee openstellen voor de intenties van jezelf en daarmee ruimte te maken voor de intenties van de ander. De vorm van het avondmaal is weliswaar anders dan anders, maar de intentie blijft het zelfde.

Duidelijk maken dat je erbij hoort . Gezamenlijkheid.

Stel je daarvoor open. We nemen straks samen het brood en dopen dat in de beker met de alcoholvrije wijn zeggen tegen ons zelf en tegelijk naar de ander: “open mijn hart”. En gaan daarna met dat open hart en daardoor een open blik met elkaar verder aan de maaltijd, praten met elkaar met de muziek op de achtergrond.

En zo nu en dan vraag ik stilte en aandacht voor teksten waarvan ik hoop dat die inspireren. En misschien wel onderwerp van gesprek zijn.

Ik pak een stukje brood en vraag jullie dat nu ook te doen, dat in de beker die op tafel staat te dopen en tegen jezelf en de ander te zeggen “open mijn hart”

Een in alle opzichten goede maaltijd en goed samenzijn gewenst.

Muziek en samenzijn

Lezing: Psalm 147 laatste deel uit 150 psalmen vrij van Huub Oosterhuis

Jouw stad moet sterk zijn,
vrede uitstralen,
open poorten voor allen.
Jij zorgt in heel haar omstreek
voor water en eten genoeg
En voor woorden van hoop
die verbinden en troosten.
En als het te heet wordt, voor ijs
en wordt het te koud, voor dooi.
Jij hebt ons gewezen
de weg van de liefde.
Dit lied bedankt je daarvoor.

Muziek

Tweede lezing 1^e deel Uitspraak Henri Ford, Autofabrikant.

Samenkomen is een begin; bij elkaar blijven is vooruitgang; samen te werken is succes.

En hoe sterk we daarin kunnen zijn zingt Stef Bos nu

Tweede lezing 2^e deel *tekst en muziek: Stef Bos*

Samen staan we sterk

Samen staan we sterk
Niemand kan alleen
Je bouwt een kathedraal
Met velen om je heen
Ik heb het vaak gedacht
Beter af alleen
Maar enkelvoud beperkt

Samen staan we sterk

Samen staan we sterk
De wereld is zo groot
De sterren staan zo ver
De hemel is zo hoog
Het doet er niet veel toe
Hoe koud het jou ook laat
Samen ben je meer
Je weet het vroeg of laat

Het is de eenvoud van de tweevoud
Je vindt het niet als je het zoekt
Je hoeft er niemand voor te volgen
Het komt soms vanzelf naar je toe

Samen staan we sterk
Ik heb het nooit geloofd
Hield alles op een afstand
En woonde in mijn hoofd
Tot ik werd overvallen
Door een storm op volle zee
Ik ben eruit gekomen
Maar ik kon het niet alleen

Het is de eenvoud van de tweevoud
Je vindt het niet als je het zoekt
Je hoeft er niemand voor te volgen
Het komt vanzelf naar je toe
Het ligt onzichtbaar in jouw handen
Het is een godsdienst zonder kerk
Het is een volkslied zonder woorden
Samen staan we sterk

Overweging

Samen staan we sterk. Een waarheid als de spreekwoordelijke koe, maar toch? Afgelopen zondag waren we voor de zesde keer te gast bij een huisconcert van de dirigent van Liesbeth haar popkoor Noisy Voices. Liesbeth zong samen met drie andere koorleden “How fragile we are” van Sting. “Hoe kwetsbaar we zijn”. Een toepasselijke titel op het thema van de tweede kerstdag. HET thema dat we in het westen van de wereld moeten minderen om elkaar en de aarde te redden.

Zelf heb ik gesproken over de ommezwaai en het geloof daarin dat daarvoor nodig is. Om het samen te doen. Dat minder ook meer kan opleveren, maar dat dit een andere kijk op onze wereld en elkaar vereist. Zodat het een ander gesprek wordt. Niet meer over DE WERELD te spreken maar ONZE WERELD. Niet meer over wat ER aangedaan moet worden maar wat WIJ kunnen doen.

Dat HET NIEUWS meer gaat over wat ER fout gaat in DE WERELD. In plaats van over de duizenden dingen die goed gaan in ONZE WERELD. Zoals Diana en Bert ook op kerstavond in hun viering, overweging en gedachte hebben verwerkt.

De gedachte maar één druppel op een gloeiende plaat te zijn maakt dat we HET NIEUWS alleen maar napraten.

Laten we ONS NIEUWS maken waarin we elkaar vertellen en elkaar blijven vertellen over die éne druppel op de gloeiende plaat en nog een druppel en nog een druppel, enzovoort.

Samen staan we sterk door ONS NIEUWS te maken tot een traditie en een wonder omdat miljoenen druppels die gloeiende plaat er onder kunnen krijgen. ONS NIEUWS als een wonder. En dat is het mooie: Een wonder stoort zich niet aan regels. Dat voltrekt zich omdat er gewoon iemand iets begint en in gang zet en daarmee door blijft gaan. Zoals die **iemand** met de vijf broden en de twee vissen. **Iemand** had die bij zich en kwam daarmee tevoorschijn. En dan kunnen we gaan beredeneren hoe dat dan gegaan is en of het wel zo gegaan is. Maar dat is als HET NIEUWS dat ons gepresenteerd wordt. Dat bereikt ons wel. Daar hoeven we ons best niet voor te doen. ONS NIEUWS vertellen we anders. Dat is er om te vertellen dat er iemand was die vijf broden en twee vissen bij zich had en dat aan het einde van de maaltijd iedereen voldoende gegeten had en dat er zelfs meer over was dan waarmee begonnen was.

DAT IS “ONS NIEUWS”.

De voorbereiding voor de maaltijd voor vandaag is ook ONS NIEUWS. Iemand begint met vijf broden en twee vissen, om een wonder in gang te zetten. Het wonder van overhouden en het wonder van delen. Het **willen** overhouden en het **willen** delen. Niet alleen overhouden aan het eten maar ook overhouden aan de ontmoeting met elkaar. DIE WIL is een wonder. Die is aanwezig bij iedereen. Als symbool hebben we allemaal vijf broden en twee vissen bij ons. Dat zijn de mogelijkheden die iedereen bezit om zich in te willen zetten voor de ander. Dat kan alleen met het geloof in jezelf en de ander. De wil en het geloof om iets met jouw mogelijkheden in gang te zetten. Met de kans dat dat iets zich net zo kan vermenigvuldigen als die vijf broden en twee vissen in het Bijbelse verhaal. Degene met die vijf broden en twee vissen had ze ook voor zichzelf kunnen houden en kijkend naar de menigte net als in HET NIEUWS kunnen denken: dat is een druppel op de gloeiende plaat”. Gelukkig werd het ONS NIEUWS. Een verhaal over een individuele actie. En het geloof in een wonder. Er werd door één mens iets gegeven om door te geven en er was genoeg.

Wat zijn jouw en mijn mogelijkheden om samen met miljoenen anderen die verzameling druppels op de gloeiende plaat te zijn om de letterlijke en figuurlijke branden te blussen. Om ONS NIEUWS door te vertellen over iemand die eenvoudig iets in gang heeft gezet door de eerste stap te zetten, en nog een stap en nog een stap. En daarover blijven vertellen zodat HET NIEUWS wordt overstemd door ONS NIEUWS. Het goede nieuws. Sterker nog dat ONS NIEUWS het verhaal wordt en het wonder een kans krijgt. Door samen sterk te worden. Self Fulfilling Prophecy. Vertel over die druppel ook als je dat zelf bent. Laat het horen. Wees op dat punt niet bescheiden en weet ook dat het een wonder is om dat te willen en te doen. Het helpt als één van miljoenen druppels op de gloeiende plaat die het samen sterk tot een wonder maakt. Samen staan we sterk. Dat wonder daar gaan we voor. Vandaag, morgen en alle dagen. Te beginnen met dit moment. NU. Amen

Muziek

Inprovisatie muzikanten Blijde Buren

We leven in een maatschappij die ingewikkeld in elkaar zit en soms niet te overzien is. Op die momenten is het goed om weer terug te keren naar de eenvoud van de bedoeling van samen in vrede leven en jezelf en je naaste te laten weten waar je voor staat. En in de Duif spreken we dat iedere week staande met elkaar uit. Ik wil je dan ook vragen te gaan staan en deze intenties hardop mee te zeggen.

Zoals ik ze lees zijn ze voor ieder liefdevol mens van goede wil van toepassing. Zeg het voor jezelf en naar elkaar.

Het gaat als volgt

Samen uitspreken van intenties met elkaar en geloof in elkaar

Ik geloof in het respect voor onze aarde,
de kostbaarheid van het leven
en de waardigheid van alle schepselen.

Ik geloof dat alles in het leven
met elkaar verweven is:
Scheppingen en schepsels,
adem en gebed,
de kosmos en het individu,
voedsel en vrijheid,
West, Noord, Oost en Zuid,
seksualiteit en spiritualiteit,
ecologie en theologie.

Ik verbind mij er daarom toe
om samen met alle betrokken mensen
overal ter wereld met hartstocht
zorg te dragen voor Moeder Aarde,
vrede en gerechtigheid te bevorderen,
te kiezen voor het leven en dat samen te vieren.

Door voor elkaar te zorgen.

Vol overtuiging

In deze dingen geloof ik.

Voor jou en voor mij.

Amen

Intenties en gedachten om mee te nemen in je hart.

Omdat iedereen al een bijdrage in natura voor deze viering heeft geleverd houden we dit keer geen collecte en lees ik de intentie en gedachten die bij ons leven en zijn opgeschreven

Voor alle mensen van goede wil.

Voor alle mensen die in wonderen blijven geloven

Voor alle mensen die hun krachten bundelen

Voor alle pioniers die gewoon beginnen

Muziek

In de Duif is iedereen welkom. Zo proberen we elkaar te bemoedigen en doen leven. Een tijdloos streven zoals blijkt uit dit gebed van de indianen. En juist dat tijdloze streven is de verbinding door de eeuwen heen en de verbinding tussen iedereen die gelooft in het goede om het kwade de ruimte te ontnemen. We zeggen het hardop met elkaar.

Gebed voor iedereen

Sioux Indianen, Verenigde Staten

Grootvader, Grote Geest,
U was er altijd en voor u was er niets.
Er is er maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren u,
Van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
Ouder dan alle pijn,
Ouder dan welk gebed.
Grootvader, Eeuwige,
Vul ons met licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen,
Geef ons ogen, zodat we zien,
Geef ons oren, zodat we horen.
Leer ons hoe te gaan over de aarde
En al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder u zijn we niets.
Amen

Muziek

Slotlied MENS OP AARDE

H.Oosterhuis/T.Löwenthal

Dat ik aarde zou bewonen,
niet op vleugels als een arend,
niet in schemer als een nachtuil,
niet kortstondig als een bloem,

niet op vinnen onder water,
niet gejaagd en niet de jager,
niet op hoeven, niet met klauwen,
maar op voeten twee.

Om de verte te belopen,
om de horizon te halen
en met handen die wat kunnen:
kappen, ruimen, zaaien, oogsten;

met een neus vol levensadem,
met een buik vol van begeren,
met een hoofd niet in de wolken,
wel geheven naar de zon.

Om te overzien die aarde,
haar te hoeden als een kudde,
haar te dienen als een akker
en te noemen bij haar naam.

Dat ik ben, niet meer of minder,
dan een mens, een kind van mensen,
één van velen, één met allen,
groot en nietig, weerloos vrij

om te zijn elkaar tot zegen,
om te gaan een weg van dagen,
liefdesweg, die ooit zal leiden
naar een menselijk bestaan.

Wij sluiten de viering altijd af met een zegenwens maar niet voordat we iedereen bedankt hebben voor hun bijdragen.

In het bijzonder Liesbeth en van de Blijde Buren Francesca en Peter. Peter zijn verhaal van de ommezwaai in zijn leven heb ik op tweede kerstdag als voorbeeld gebruikt van iemand die als door een wonder is begonnen met wat hij nu nog steeds doet. Mensen helpen met voedsel, maaltijden en gezelschap. Ooit begonnen met de symbolische vijf broden en twee vissen en er is altijd genoeg. Net als bij deze zegenwens naar elkaar met als gevolg dat er altijd genoeg is. Je geeft het aan een ander en krijgt er meer voor terug en je houdt weer over om weg te geven.

De zegenwens gaat als volgt:

Zegenwens naar elkaar

Ik wens jou van harte:
Vrede met wat was
Vreugde met wat is
en alle goeds voor de toekomst

Ik wens ons een mooie voortzetting

Fijn dat jullie er zijn en een mooi en gezond 2020!

